

दानियेलाचे पुस्तक - क्रमांक पंच्याहत्तर

प्रेषितसमांतरता: यशयाच्या संदेशापासून आधुनिक काळातील प्रकटीकरणांपर्यंत

Jeff Pippenger

2024-02-08

यशया जेव्हा पासष्ट वर्षांनी प्रतिनिधित्व केलेला संदेश (अध्याय सात, वचन आठ) यरुशलेमच्या दुष्ट नेत्याला सादर करतो, तेव्हा तो इ.स.पू. ७४२ मध्ये “धोब्याच्या शेताजवळ” आणि “वरच्या तळ्याच्या नलिकेच्या शेवटी” असे करतो. इ.स.पू. ७४२ हे १८६३ चे प्रतिनिधित्व करते, कारण येशू नेहमी शेवटाचे चित्रण आरंभीद्वारे करतो. पुढे, १८६३ मधील बंडखोरी संयुक्त संस्थानांतील रविवार कायद्याचे प्रतिनिधित्व करते, कारण येशू नेहमी एखाद्या गोष्टीच्या शेवटाचे चित्रण त्या गोष्टीच्या आरंभीद्वारे करतो. १८६३ हे कायदेशीररीत्या नोंदणीकृत लाओदिकीया अॅडव्हेंटिस्ट चर्चच्या आरंभाचे वर्ष होते, आणि रविवार कायद्याच्या “महान भूकंपा” वेळी ते चर्च उजाड सोडले जाते. जेव्हा हाच सरकार सातव्या दिवशी उपासना करण्यास कायदेशीर मनाई करीत आहे, त्या काळी राज्याद्वारे कायदेशीररीत्या नियंत्रित (म्हणजे चर्च राज्यावर नियंत्रण ठेवते त्याच्या उलट नव्हे) असलेली एखादी निगम सातव्या दिवसाचा शब्बाथ कसा काय टिकवून धरू शकेल?

ख्रिस्ताच्या सेवाकार्याच्या आरंभी व समाप्तीला, त्याने मंदिर शुद्ध केले. मंदिराच्या पहिल्या शुद्धीकरणावेळी ख्रिस्ताने ओळख करून दिली की नेत्यांनी “त्याच्या पित्याचे घर” चोरांची गुहा केले होते; परंतु मंदिराच्या शेवटच्या शुद्धीकरणावेळी त्याने जाहीर केले की “त्यांचे घर” त्यांच्यासाठी ओसाड सोडून देण्यात आले आहे. प्राचीन इस्राएल आधुनिक इस्राएलचे दृष्टांत आहे. त्याने अॅडव्हेंटिझमच्या आरंभी मिलराइट मंदिर उभारले व शुद्ध केले; परंतु अंतिम शुद्धीकरणात, म्हणजे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शुद्धीकरणात, लाओदिकीया अॅडव्हेंटिझम त्याच्या तोंडातून ओकून टाकले जाते, आणि मग “त्यांचे घर” ओसाड सोडून देण्यात येते.

यशया राजा आहाजासमोर उभा ठाकतो तेव्हा तो धोब्याच्या शेताजवळ असतो. धोब्याचे शेत हे कराराच्या दूताने, जो अचानक आपल्या मंदिरात येतो, त्याने साध्य केलेल्या शुद्धीकरणाचे प्रतीक आहे; आणि तो लेवीच्या पुत्रांना “धोब्याच्या साबणाने” शुद्ध करतो. हे शुद्धीकरण अॅडव्हेंटिझमच्या आरंभी साध्य झाले, आणि शेवटी ते पुन्हा साध्य होते.

पाहा, मी माझा दूत पाठवीन, आणि तो माझ्यापुढे मार्ग तयार करील; आणि परमेश्वर, ज्याला तुम्ही शोधता, तो अचानक आपल्या मंदिरात येईल; कराराचा दूत, ज्याच्यात तुम्ही आनंद मानता—पाहा, तो येईल, असे सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो. परंतु त्याच्या येण्याचा दिवस कोण सहन करू शकेल? आणि तो प्रगट होईल तेव्हा कोण उभा राहील? कारण तो सोनाराच्या शुद्ध करणाऱ्या अग्नीसारखा आणि धोपट्याच्या साबणासारखा आहे. आणि तो चांदी शुद्ध करणारा व पवित्र करणारा म्हणून बसेल; तो लेवीच्या पुत्रांना शुद्ध करील आणि त्यांना सोन्या-चांदीप्रमाणे परिष्कृत करील, जेणेकरून ते परमेश्वराला नीतिमत्त्वाने अर्पण अर्पितील. तेव्हा यहुदा व यरुशलेम यांचे अर्पण परमेश्वराला पूर्वीच्या दिवसांप्रमाणे व प्राचीन वर्षांप्रमाणे प्रिय वाटेल. मलाखी ३:१-४.

यशया आहाजाला भेटतो, आपल्या पुत्राच्या चिन्हासह, ज्याचे नाव हे दर्शविते की शेवटच्या दिवसांत “एक अवशेष परत येईल.” अवशेष म्हणजे ते जे “परत येतात.” यशया दुष्ट राजा आहाजाला मंदिराच्या शुद्धीकरणाच्या इतिहासाच्या काळात भेटतो; हा इतिहास 1844 मध्ये मिलराइटांच्या इतिहासात सुरू झाला आणि 1863 मध्ये अवज्ञेमुळे त्याचा शेवट झाला. शेवटच्या दिवसांत हे शुद्धीकरण म्हणजे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाचा इतिहास होय. 1844 नंतर देवाच्या उघड होत गेलेल्या परमप्रबंधाचे मिलराइटांनी अनुसरण केले असते, तर त्यांनी कार्य पूर्ण केले असते.

“१८४४ मधील महान निराशेनंतर अॅडव्हेंटिस्टांनी आपल्या विश्वासाला दृढ धरून ठेवले असते आणि देवाच्या उलगडत जाणाऱ्या व्यवस्थापनेत एकचित्ताने पुढे चालत राहिले असते, तिसऱ्या देवदूताचा संदेश स्वीकारून पवित्र आत्म्याच्या सामर्थ्यात तो जगाला जाहीर केला असता, तर त्यांनी देवाचे तारण पाहिले असते; प्रभूने त्यांच्या प्रयत्नांबरोबर सामर्थ्याने कार्य केले असते; कार्य पूर्ण झाले असते; आणि ख्रिस्त या वेळेपूर्वीच आपल्या लोकांना त्यांचे प्रतिफल देण्यासाठी येऊन गेला असता. परंतु त्या निराशेनंतर आलेल्या संशय व अनिश्चिततेच्या काळात, अॅडव्हेंट विश्वासणाऱ्यांपैकी अनेकांनी आपला विश्वास सोडून दिला.... अशा रीतीने कार्यात अडथळा आला, आणि जग अंधकारात राहिले. जर संपूर्ण अॅडव्हेंटिस्ट मंडळी देवाच्या आज्ञा आणि येशूचा विश्वास यांवर एकवटली असती, तर आपला इतिहास किती व्यापक रीतीने भिन्न झाला असता!” Evangelism, 695.

“देवाच्या उघड होत जाणाऱ्या दैवी व्यवस्थेच्या मागे एकचित्ताने पुढे जाण्यात” आलेल्या अपयशामुळे, १८५६ पर्यंत ते लाओदीकेयाच्या अवस्थेत गेले; आणि त्यानंतर १८६३ मधील बंडाने, अरण्यातील भटकंतीची सुरुवात चिन्हांकित केली, जी प्राचीन इस्त्राएलाने त्यांच्या दहाव्या आणि अंतिम परीक्षेत अपयशी ठरल्यावर दर्शविली होती, आणि त्यानंतर पुढील चाळीस वर्षांच्या काळात अरण्यात मरण्यास दोषी ठरविले गेले होते.

यशयाच्या पुत्रामध्ये शेवटच्या दिवसांतील अंतिम मंदिर-शुद्धीकरणाच्या वेळी “उरलेला अवशेष परत येईल” ही प्रतिज्ञा सूचित होते. त्यांचे “परत येणे” यिर्मयाने दर्शविले आहे; त्याला अशी प्रतिज्ञा देण्यात आली होती की, जर तो “परत येईल,” तर तो देवाचा पहारेकरी होईल. एक लाख चव्वेचाळीस हजार ते आहेत जे निराशेतून परत आले आहेत.

जे एकशे चव्वेचाळीस हजार आहेत, त्यांनी निराशेचा अनुभव घेतला आहे आणि आपल्या प्रभूची प्रतीक्षा केली आहे. मिलराइट इतिहासात त्यांचे प्रतिरूप शहाण्या कुमारिकांद्वारे दाखविले गेले आहे, आणि प्रारंभीच्या तसेच अंतिम इतिहासात, मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या काळात पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावादरम्यान, दोन काठ्या एक राष्ट्र म्हणून एकत्र जोडल्या जातात.

दुष्ट राजा आहाज हा यहूदाच्या त्या नेतृत्वाचे प्रतिनिधित्व करतो, ज्यांनी संदेश ऐकलेला असेल, परंतु यशयाने सादर केलेला संदेश नाकारणारे असून, असे करताना ते “अडखळतील, पडतील, तुकडे तुकडे होतील, फासात सापडतील, आणि पकडले जातील.” ते असे आहेत जे “ज्यांच्यामध्ये परिचित आत्मे आहेत त्यांच्याकडे, आणि कुजबुज करणाऱ्या व पुटपुटणाऱ्या जादूगारांकडे चौकशी करतात,” आणि हे त्यांच्या त्या आत्मवादाच्या अनुभवाचे प्रतिनिधित्व करते, ज्याला ते २ थेसलनीकाकरांस पत्रातील प्रबळ भ्रम स्वीकारताना बळी पडतात. इ.स.पू. ७४२ मध्ये यशयाच्या संदेशाचा आहाजाने केलेला नकार, १८६३ सालाशी जुळतो, जेव्हा मिलरचा संदेश नाकारला गेला. यशया हा मिलरचा प्रकारदर्शक आहे, आणि यशया व मिलर या दोघांचा संदेश “सात काळांवर” आधारित होता; ज्यांचा आधारबिंदू यशया अध्याय सात, वचन आठमध्ये आढळतो. मिलरचा पुत्र (यशयाचा पुत्र) हा शेवटच्या दिवसांत येणाऱ्या एलियाच्या चळवळीचे प्रतिनिधित्व करतो.

आहाजने केलेल्या नकारामुळे त्याच्याविरुद्ध उच्चारलेल्या न्यायवचनात उत्तर दिशेच्या राजाकडून जिंकला जाण्याची भविष्यवाणी समाविष्ट होती; जो शेवटच्या दिवसांत आधुनिक रोमच्या त्रिगुणी संघटनेचे रूप आहे, आणि जी पोपसत्तेच्या अधिपत्याखाली राज्य केली जाते.

आणि परमेश्वर पुन्हा माझ्याशी बोलला, म्हणाला, कारण या लोकांनी हळुवार वाहणाऱ्या शिलोहाच्या पाण्याचा तिरस्कार केला आहे, आणि रसीन व रमल्याचा पुत्र यांच्यात आनंद मानला आहे; म्हणून आता पाहा, प्रभु त्यांच्यावर नदीचे प्रबळ व विपुल पाणी आणीत आहे, म्हणजे अशशूरचा राजा व त्याचे सर्व वैभव; आणि तो आपल्या सर्व पात्रांवरून वर चढेल, व आपल्या सर्व काठांवरून ओसंडून जाईल; आणि तो यहूदातून जाईल; तो भरून वाहील व पुढे जाईल, तो अगदी मानपर्यंत पोहोचेल; आणि त्याच्या पंखांचा विस्तार, हे इम्मानुएल, तुझ्या देशाची रुंदी भरून टाकील. यशया ४:५-८.

यशयाने दुष्ट राजा आहाज याला वरच्या तलावाच्या पाटाच्या शेवटी भेट दिली; आणि ख्रिस्ताच्या काळातील सिलओमचा तलाव हाच वरचा तलाव होता की नाही याबाबत बायबलचे इतिहासकार व पुरातत्त्वज्ञ यांच्यामध्ये

अनिश्चितता असली, तरी यशयाच्या भविष्यवाणीचा संदर्भ सर्व संशय दूर करतो; कारण यशया स्पष्ट करतो की उत्तरेकडील राजा आहाजवर चाल करून येणार होता, कारण त्याने हळुवार वाहणाऱ्या शिलोहाच्या पाण्यांना नाकारले होते. "शिलोह" हे जुन्या करारातील नाव असून, नव्या करारात त्यालाच "सिलओम" असे म्हटले आहे.

सिलोआमच्या तळ्यावरच येशूने त्या आंधळ्या मनुष्याला बरे केले, आणि दुष्ट राजा आहाज हा १८६३ मध्ये तसेच लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याच्या वेळी बरा होण्यास नकार देणाऱ्या आंधळ्या लाओदिकेयन नेतृत्वाचे प्रतिनिधित्व करतो. "शिलोआह" आणि "सिलोआम" या दोन्ही शब्दांचा अर्थ "पाठविलेले" असा होतो, आणि पित्याकडून पुत्राकडे एक संदेश पाठविण्यात आला; त्यानंतर त्याने तो गॅब्रिएल आणि पवित्र देवदूतांना यशयापर्यंत पोहोचविण्यास दिला, आणि यशयाने स्वर्गातून "पाठविण्यात आलेला" तो संदेश एका आंधळ्या लाओदिकेयन नेत्यापर्यंत आणला.

वरच्या तलावापासूनचा तो नाला, ज्या ठिकाणी यशयाने संदेश सादर केला, तो त्या स्थानाचे प्रतीक आहे जिथून पवित्र आत्म्याचा वर्षाव देवाच्या लोकांपर्यंत पोहोचविला जातो; जसे की जखरियाच्या दर्शनातील सुवर्ण नळ्या, किंवा याकोबाच्या स्वप्नातील शिडी, हेदेखील त्याचेच प्रतीक आहेत.

"देवाने आपल्यासाठी जे सिद्ध केले आहे, त्याचे प्रतिरूप जखऱ्या, अध्याय ३ आणि ४, तसेच ४:१२-१४ मध्ये दर्शविले आहे: 'आणि मी पुन्हा उत्तर देऊन त्याला म्हटले, या दोन सुवर्ण नळ्यांद्वारे स्वतःतून सुवर्ण तेल ओतणाऱ्या या दोन जैतूनाच्या फांद्या कोणत्या आहेत? तेव्हा त्याने मला उत्तर देऊन म्हटले, तुला या काय आहेत हे माहीत नाही काय? आणि मी म्हटले, नाही, माझ्या प्रभु. मग तो म्हणाला, हे ते दोन अभिषिक्त आहेत, जे संपूर्ण पृथ्वीच्या प्रभूजवळ उभे आहेत.'"

"परमेश्वर साधनसंपत्तीने परिपूर्ण आहे. त्याच्याकडे कोणत्याही साधनांची कमतरता नाही. आमच्या विश्वासाच्या अभावामुळे, आमच्या भौतिक वृत्तीमुळे, आमच्या उथळ बोलण्यामुळे, आणि आमच्या संभाषणातून प्रकट होणाऱ्या आमच्या अविश्वासामुळेच, आमच्याभोवती अंधाऱ्या सावल्या दाटून येतात. ख्रिस्त वचनात किंवा स्वभावात सर्वथा मनोहर आणि दहा हजारांपैकी श्रेष्ठ असा प्रकट होत नाही. जेव्हा आत्मा व्यर्थतेकडे स्वतःला उंचावण्यात संतुष्ट असतो, तेव्हा परमेश्वराचा आत्मा त्याच्यासाठी फारसे काही करू शकत नाही. आमची अल्पदर्शी दृष्टी सावली पाहते, परंतु तिच्यापलीकडील तेज पाहू शकत नाही. देवदूत चार वाऱ्यांना धरून ठेवत आहेत; ते एका कृद्ध अश्वाप्रमाणे दर्शविलेले आहेत, जो सुटून जाऊन संपूर्ण पृथ्वीच्या पृष्ठभागावर धाव घेण्याचा प्रयत्न करित आहे, आणि आपल्या मार्गावर विनाश व मृत्यू वाहून नेत आहे."

"आपण अनंतकाळच्या जगाच्या अगदी उंबरठ्यावर असताना झोपून राहावे काय? आपण जड, शीत आणि मृतवत राहावे काय? अरे, आपल्या मंडळ्यांमध्ये देवाचा आत्मा आणि श्वास त्याच्या लोकांत फुंकला जावा, जेणेकरून ते आपल्या पायांवर उभे राहून जिवंत होतील. आपण पाहिले पाहिजे की मार्ग अरुंद आहे, आणि द्वार संकुचित आहे. परंतु जेव्हा आपण त्या संकुचित द्वारातून प्रवेश करतो, तेव्हा त्याची विशालता असीम असते."

Manuscript Releases, volume 20, 216, 217.

"सुवर्ण तेल" म्हणजे देवाच्या आत्म्याचे ते संदेश होत, जे वरच्या कुंडातून खाली येतात, त्या नळीमार्फत जी दोन सुवर्ण नळ्या आहेत, आणि त्या बायबल व भविष्यवाणीचा आत्मा या दोन साक्षीदारांचे प्रतीक आहेत; अथवा जुना व नवा करार; अथवा व्यवस्था व संदेष्टे; अथवा मोशे व एलियाह.

"संपूर्ण पृथ्वीच्या प्रभूजवळ उभे असलेले अभिषिक्त जन, आच्छादक करूब म्हणून सैतानाला एके काळी देण्यात आलेले स्थान धारण करित आहेत. त्याच्या सिंहासनाभोवती असलेल्या पवित्र सत्त्वांच्या द्वारे प्रभु पृथ्वीवरील रहिवाशांशी अखंड संपर्क राखतो. सुवर्णतेल त्या कृपेचे प्रतीक आहे, जिच्याद्वारे देव विश्वासणाऱ्यांच्या दिव्यांना पुरवठा करित राहतो, जेणेकरून ते लुकलुकून विझून जाऊ नयेत. हे पवित्र तेल देवाच्या आत्म्याच्या संदेशांद्वारे स्वर्गातून ओतले जात नसते, तर दुष्टतेच्या शक्तींना मनुष्यांवर संपूर्ण प्रभुत्व लाभले असते."

“जेव्हा देव आम्हांला पाठविलेल्या संदेशांचा आपण स्वीकार करीत नाही, तेव्हा देवाचा अपमान होतो. अशा रीतीने, तो आमच्या आत्म्यांत ओतू इच्छित असलेले सुवर्ण तेल, जे अंधकारात असलेल्यांपर्यंत पोहोचविले जावे, आपण नाकारतो. जेव्हा हा पुकारा ऐकू येईल, ‘पाहा, वर येत आहे; त्याला भेटण्यास बाहेर या,’ तेव्हा ज्यांनी पवित्र तेल प्राप्त केलेले नाही, ज्यांनी आपल्या अंतःकरणात ख्रिस्ताची कृपा जपलेली नाही, त्यांना मूर्ख कुमारींप्रमाणे हे आढळून येईल की ते आपल्या प्रभूला भेटण्यास तयार नाहीत. त्या तेलाची प्राप्ती करण्याचे सामर्थ्य त्यांच्यात स्वतःमध्ये नाही, आणि त्यांचे जीवन उद्ध्वस्त झालेले असते. परंतु जर देवाच्या पवित्र आत्म्यासाठी विनंती केली, जर आपण मोशेप्रमाणे याचना केली, ‘मला तुझे तेज दर्शव,’ तर देवाचे प्रेम आमच्या अंतःकरणांत ओतले जाईल. सुवर्ण नलिकांद्वारे ते सुवर्ण तेल आमच्यापर्यंत पोहोचविले जाईल. ‘सामर्थ्याने नव्हे, पराक्रमानेही नव्हे, तर माझ्या आत्म्याने, सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो.’ धार्मिकतेच्या सूर्याचे तेजस्वी किरण ग्रहण करून, देवाची मुले जगात प्रकाशांप्रमाणे चमकतात.” Review and Herald, July 20, 1897.

आहाज ज्या संदेशाला नाकारत होता, तो मध्यरात्रीच्या आरोळीचा संदेश होता; आणि जर १८५६ मध्ये लाओदिकीया येथील नेतृत्वाने त्यांना “पाठविण्यात आलेला” लाओदिकीयेला दिलेला संदेश स्वीकारला असता, तर तो संदेश ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनात पराकाष्ठेला पोहोचला असता. त्यानंतर तो संदेश मोठ्या आरोळीत परिवर्तित झाला असता, आणि देवाच्या लोकांनी कार्य पूर्ण केले असते व ते शांतीत राहिले असते. परंतु त्याऐवजी, ज्यापासून त्यांची सुटका झाली होती त्या वांतीकडे ते पुन्हा परतले.

यशया आणि आहाज यांचे प्रतिनिधित्व धोण्याच्या शेतातील शुद्धीकरणाच्या प्रक्रियेत असल्याप्रमाणे केलेले आहे, जी प्रक्रिया मलाखी अध्याय तीनमध्ये कराराच्या दूताद्वारे पूर्ण केली जाते. त्यांना प्रतीकात्मकरित्या त्या ठिकाणी स्थित दाखविण्यात आले आहे जिथे जखऱ्याच्या दर्शनात “तेल” (एक संदेश) ओतले जात आहे; आणि शेवटच्या दिवसांत, आहाजाला यशयाचा संदेश हा तिसऱ्या धिक्काराचा इस्लामचा संदेश आहे; तो सात गडगडाटांच्या गुप्त इतिहासाचा संदेश आहे; तो आठवा हा सातांपैकी आहे, या सत्याचा संदेश आहे; तो द्राक्षमळ्याचा संदेश आहे; तो “सत्याचा” संदेश आहे, जे सर्व येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाचे घटक आहेत, आणि जे शेवटच्या दिवसांत धोण्याच्या शेताने दर्शविलेल्या शुद्धीकरणास उत्पन्न करतात.

ते “सात वेळा” यांचेही संदेश होते आणि आहे, जे मिलरच्या पायाच्या कोनशिलेपासून कोपऱ्याच्या शिरोमणी दगडापर्यंत बदलते; कारण ते पहिले सत्य होते, आणि म्हणूनच ते शेवटचे सत्य असलेच पाहिजे. 1863 ने त्या शुद्धीकरण प्रक्रियेचा समारोप दर्शविला, जी 22 ऑक्टोबर, 1844 रोजी तिसऱ्या देवदूताच्या आगमनापासून सुरू झाली आणि अखेरीस 1856 मध्ये “सात वेळा” यांच्या प्रकाशापर्यंत पोहोचली. 1844 मध्ये तेवीसशे वर्षांच्या प्रकाशाने एका आरंभाची नोंद केली, ज्यामुळे त्या समाप्तीकडे नेण्यात आले जी पंचवीसशे वीस वर्षांनी चिन्हांकित झाली होती. तथापि, आरंभात आणि समाप्तीत असलेले लाओदिकी अंधत्व, त्या दोन दृष्टांतांतील परस्परसंबंध पाहण्यास नकार देते. 1863 हा त्या शुद्धीकरण प्रक्रियेच्या समाप्तीचे प्रतिनिधित्व करतो, जी एखादा संदेश शिक्कामोर्तबातून मुक्त केला जातो तेव्हा नेहमीच घडते; आणि तिसऱ्या देवदूताचा संदेश 22 ऑक्टोबर, 1844 रोजी शिक्कामोर्तबातून मुक्त करण्यात आला.

इ.स. १८४४ मध्ये उघड करण्यात आलेल्या तिसऱ्या दूताच्या प्रकाशाचा अर्थ एखादा एकमेव प्रकाश नव्हता; तो म्हणजे बहीण व्हाईट ज्याचा उल्लेख “तिसऱ्या दूताचा प्रगत होत जाणारा प्रकाश” असा करतात तोच होय. तिसऱ्या दूताचा हा प्रगत होत जाणारा प्रकाश इ.स. १८४४ मध्ये आरंभ झाला आणि कृपाकाळ समाप्त होईपर्यंत तो पुढे पुढे वाढत राहतो; परंतु जेव्हा तो प्रथम प्रकट झाला आणि जेव्हा तो अखेरीस समाप्त होईल, तेव्हा तिसऱ्या दूताच्या संदेशाशी संबंधित एक विशिष्ट कसोटीचा काळ असतो. आरंभी व शेवटी असलेले ते कसोटीचे काळ दानियेलाने “ज्ञानाची वाढ” असे ज्याद्वारे दर्शविले आहे त्या परीक्षेच्या प्रक्रियेचेही प्रतिनिधित्व करतात; आणि तेच तिसऱ्या दूताचा प्रगत होत जाणारा प्रकाश आहे.

आरंभीची परीक्षणप्रक्रिया १८४४ मध्ये सुरू झाली, आणि प्रगत होत जाणारा प्रकाश ज्ञानात वाढत गेला, तो १८५६ मध्ये आपल्या समाप्तीपर्यंत पोहोचेपर्यंत. परीक्षणकाळाचा प्रारंभीचा प्रकाश आणि अंतिम प्रकाश हे दानियेल अध्याय

आठ, वचने तेरा आणि चौदा, येथील दोन दृष्टांत आहेत, जे अॅडव्हेंटिझमचा पाया आणि मध्यवर्ती स्तंभ दर्शवितात.

पहिल्या देवदूताचा परीक्षेचा कालावधी ११ ऑगस्ट, १८४० रोजी सुरू झाला आणि १९ एप्रिल, १८४४ रोजी झालेल्या पहिल्या निराशेपर्यंत समाप्त झाला. त्यानंतर दुसऱ्या देवदूताचा परीक्षेचा कालावधी सुरू झाला आणि तो २२ ऑक्टोबर, १८४४ पर्यंत चालू राहिला. त्या वेळी तिसरा देवदूत आला आणि तिसऱ्या देवदूताचा परीक्षेचा कालावधी १८६३ मध्ये लाओदिकीय अॅडव्हेंटिझमने तिसऱ्या देवदूताचा प्रकाश नाकारला, तोपर्यंत चालू राहिला.

मिलराईट अॅडव्हेंटिझमसाठी तिसऱ्या देवदूताच्या परीक्षाकाळास एक आरंभ आणि एक समाप्ती होती, आणि आरंभ व समाप्ती यांनी त्याच गोष्टीचे प्रतिनिधित्व केले पाहिजे, कारण येशू नेहमी एखाद्या गोष्टीच्या अंताचे उदाहरण तिच्या आरंभानेच दाखवितो. तिसऱ्या देवदूताच्या प्रगतिशील प्रकाशाच्या उघडण्याचा आरंभ हा दानिएलाच्या आठव्या अध्यायातील चौदाव्या वचनातील प्रकटीकरणाच्या प्रकाशाचा (the "mareh" vision) होता. तिसऱ्या देवदूताच्या प्रगतिशील प्रकाशाची समाप्ती ही तेराव्या वचनातील पवित्रस्थान व सैन्य यांच्या तुडविले जाण्याच्या प्रकाशाची (the "chazon" vision) होती. ही दोन्ही दर्शने भविष्यसूचक रीतीने परस्पर गुंफलेली आहेत.

मग तू सातव्या महिन्याच्या दहाव्या दिवशी, प्रायश्चित्ताच्या दिवशी, जुबिलीच्या रणशिंगाचा नाद करवशील; तुमच्या सर्व देशभर तुम्ही रणशिंग फुंकावे. लेवीयव्यवस्था 25:9.

प्रायश्चित्ताच्या दिवशी, म्हणजे २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी, जो कर्णा वाजविला जाणार होता तो जुबलीचा कर्णा होता; आणि तो सात वर्षांच्या पवित्र चक्राचे प्रतिनिधित्व करतो, ज्याची एकूण बेरीज दोन हजार पाचशे वीस दिवस इतकी होते. परमेश्वराचा उद्देश प्राचीन इस्राएलाला थेट वचनदत्त देशात नेण्याचा होता, परंतु त्यांच्या बंडखोरीमुळे ते घडले नाही. परमेश्वराचा उद्देश आधुनिक इस्राएलालाही थेट वचनदत्त देशात नेण्याचा होता, परंतु बंडखोरीमुळे तेही घडले नाही. जर आधुनिक इस्राएलाने तिसऱ्या देवदूताच्या प्रगतिशील प्रकाशाचे आज्ञापालन केले असते, तर त्यांनी जगाला इशारा दिला असता आणि प्रभु शंभर वर्षांहून अधिक पूर्वीच परत आला असता.

ते घडून येण्यासाठी प्रभूने मिलराइटांमध्ये एक परिवर्तन घडवून आणणे आवश्यक होते, आणि त्या परिवर्तनाची ओळख पवित्र शास्त्रात देवाच्या गूढ म्हणून केली आहे. जर अॅडव्हेंटिझमने तिसऱ्या देवदूताच्या प्रगत प्रकाशाचे अनुसरण केले असते, तर जुबलीचा कर्णा अगदी शेवटपर्यंत निनादत राहिला असता, कारण सातवा कर्णा निनादतो त्या दिवसांतच देवाचे गूढ पूर्ण होते. प्रकटीकरण दहाव्या अध्यायात, तो कर्णा—जो जुबलीचा कर्णा आहे, आणि तिसऱ्या धिक्काराचा कर्णाही आहे—२२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी निनादू लागला.

आणि मी जो देवदूत समुद्रावर व पृथ्वीवर उभा असलेला पाहिला, त्याने आपला हात स्वर्गाकडे उचलला; आणि जो युगानुयुग जिवंत आहे, ज्याने स्वर्ग व त्यातील सर्व वस्तू, पृथ्वी व तिच्यातील सर्व वस्तू, आणि समुद्र व त्यातील सर्व वस्तू निर्माण केल्या, त्याची शपथ घेऊन म्हणाला की, यापुढे काळ राहणार नाही; परंतु सातव्या देवदूताच्या आवाजाच्या दिवसांत, जेव्हा तो कर्णा वाजवू लागेल, तेव्हा देवाचे गूढ पूर्ण होईल, जसे त्याने आपल्या सेवक संदेश्यांना घोषित केले आहे. प्रकटीकरण 10:5-7.

२२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी आरंभ झालेली परीक्षात्मक शुद्धीकरणाची प्रक्रिया, जी तिसऱ्या देवदूताच्या वाढत जाणाऱ्या प्रकाशाची होती, ती दानियेल अध्याय ८, वचन १४ च्या प्रकाशाने सुरू झाली, आणि ती दानियेल अध्याय ८, वचन १३ च्या प्रकाशाने समाप्त झाली. ती वचन १४ मधील उत्तराने सुरू झाली, आणि वचन १३ मधील प्रश्नाने समाप्त झाली.

उत्तर व दक्षिण यांच्यातील गृहयुद्धाच्या काळात अक्षरशः यहुदाच्या राजा आहाज याच्याकडे यशयाच्या इशान्याच्या संदेशाचे आगमन झाले, त्याद्वारे त्या एकोणीस वर्षांचे प्रतिरूप दाखविण्यात आले होते. त्या एकोणीस वर्षांचा शेवट उत्तरेकडील राजाने इस्राएलाला दास्यात नेण्याने झाला. त्या एकोणीस वर्षांनी 1844 मध्ये तिसऱ्या देवदूताच्या आगमनापासून 1863 च्या बंडापर्यंतचा कालखंड प्रतिरूपरित्या दर्शविला. तिसऱ्या देवदूताचा प्रगत होत जाणारा प्रकाश यशयाच्या संदेशाद्वारे दर्शविण्यात आला होता.

त्या प्रगत होत जाणाऱ्या प्रकाशाच्या नकारामुळे मिलराइट चळवळीचा अंत झाला, आणि त्या परीक्षेच्या काळात फिलाडेल्फियन मिलराइट चळवळ लाओदीकियन चर्चमध्ये रूपांतरित झाली. इ.स.पू. 742 मध्ये सुरू झालेली एकोणीस वर्षे, आणि 1844 मध्ये सुरू झालेली एकोणीस वर्षे, ही दोन्ही शेवटच्या दिवसांतील परीक्षा व शुद्धीकरणाच्या प्रक्रियेचे प्रतिनिधित्व करतात; म्हणजेच ती तिसऱ्या देवदूताच्या प्रगत होत जाणाऱ्या प्रकाशाच्या अंतिम परीक्षेचा कालावधी आहे.

त्या अंतिम परीक्षेच्या प्रक्रियेत देवाचे गूढ पूर्ण होईल. एक लाख चव्वेचाळीस हजार ते आहेत जे प्रतीक्षा करतात, परत येतात आणि शिक्कामोर्तब केले जातात.

साक्ष बांधून ठेव; माझ्या शिष्यांमध्ये व्यवस्था मुद्रांकित कर. आणि परमेश्वर याकोबाच्या घराण्यापासून आपले मुख लपवितो, तरी मी त्याची वाट पाहीन; आणि मी त्याची अपेक्षा धरीन. पाहा, मी आणि जी मुले परमेश्वराने मला दिली आहेत ती इस्राएलमध्ये चिन्हे व अद्भुते होण्यासाठी सेनाधीश परमेश्वराकडून आहोत, जो सियोन पर्वतावर वास करतो. यशया 8:16-18.

शेवटच्या दिवसांत तिसऱ्या देवदूताच्या प्रगत होत जाणाऱ्या प्रकाशाचा अंतिम परीक्षेचा काळ, ज्या ठिकाणी प्रारंभीचा परीक्षेचा काळ सुरू झाला तेथूनच सुरू झाला. तो तेव्हा सुरू झाला जेव्हा येशूने आपला हात आकाशाकडे उंचावला आणि घोषित केले, “की यापुढे वेळ राहणार नाही.” ती घोषणा २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी झाली, जेव्हा सातव्या तुरईने सात या पवित्र चक्राच्या समाप्तीवर जुबिलीची घोषणा केली. सात वर्षांचे चक्र, सात वेळा पुनरावृत्त होऊन, अक्षरशः एकोणपन्नास वर्षे, किंवा दोन हजार पाचशे वीस दिवस होते.

१९८९ हे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या चळवळीत “अंतकाळ” चिन्हित करते, आणि १९८९ हे १८६३ च्या बंडापासून सुरू झालेल्या एकशे सव्वीस वर्षांच्या समाप्तीलाही चिन्हित करते. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांची चळवळ “अंतकाळी” “सात वेळा” या प्रतीकासह सुरू झाली; कारण एकशे सव्वीस हे एक हजार दोनशे साठ याचे दशांश आहे, आणि ते पुढे दोन हजार पाचशे वीस याचे अर्धे आहे.

येशू नेहमी एखाद्या गोष्टीचा शेवट एखाद्या गोष्टीच्या आरंभाद्वारे दर्शवितो, आणि एकशे चव्वेचाळीस हजारांच्या चळवळीचा आरंभ “सात काळ” या प्रतीकाने चिन्हांकित करण्यात आला होता, जसे त्या चळवळीच्या शेवटीही आहे. देवाचे गूढ पूर्ण होते त्या सातव्या देवदूताच्या ध्वनीनादाच्या दिवसांची सुरुवात प्रकटीकरण अध्याय अकरा मधील “साडेतीन” दिवसांच्या समाप्तीला झाली. सातवा कर्णा, जो तिसरे हायही आहे, त्याने 7 ऑक्टोबर 2023 रोजी आपला दुसरा स्वर ध्वनित केला, आणि देवाचे गूढ आता पूर्णत्वास जात आहे, जसे “त्याने आपल्या सेवक संदेष्ट्यांना घोषित केले आहे.” त्या चळवळीचा शेवट “सात काळ” या प्रतीकाने चिन्हांकित करण्यात आला आहे, जसा ह्याच चळवळीचा आरंभ झाला होता.

१७९८ मध्ये अंतकाळाच्या वेळी, उत्तरेकडील राज्याविरुद्ध देवाच्या क्रोधाच्या “सात काळांचा” शेवट झाला; आणि मिलेराइटांच्या चळवळीच्या शेवटी, “सात काळांशी” संबंधित सत्यांचा नकार हा १८६३ च्या बंडखोरीचा चिन्ह ठरला. येशू एखाद्या गोष्टीचा शेवट नेहमी एखाद्या गोष्टीच्या प्रारंभाद्वारे स्पष्ट करतो, आणि पहिल्या देवदूताची चळवळ (मिलेराइट) तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीचे (एक लक्ष चव्वेचाळीस हजार) प्रतिरूप दाखवते. या दोन्ही चळवळी “सात काळांपासून” सुरू होतात आणि “सात काळांवर” समाप्त होतात. या गोष्टी तुम्ही बनवून सांगू शकत नाही.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“जे जबाबदारीच्या पदांवर आहेत त्यांनी जगाच्या आत्मतृप्तीला पोषक व उधळपट्टीच्या तत्वांना स्वीकारून त्यांत परिवर्तन पावू नये, कारण त्यांना ते परवडणारे नाही; आणि जरी ते परवडले असते, तरी ख्रिस्तसदृश तत्त्वे त्यास अनुमती दिली नसती. विविध प्रकारचे शिक्षण दिले जाणे आवश्यक आहे. ‘तो ज्ञान कोणास शिकवील? आणि बोध कोणास समजावून सांगेल? जे दुधापासून वेगळे केले आहेत, आणि स्तनांपासून दूर काढिले आहेत त्यांना. कारण आज्ञेवर आज्ञा, आज्ञेवर आज्ञा; ओळीवर ओळ, ओळीवर ओळ; येथे थोडे, आणि तेथे थोडे,’ अशा प्रकारे

परमेश्वराचे वचन देवाच्या वचनावर विश्वास ठेवणाऱ्या पालकांनी धीराने मुलांसमोर ठेवावे आणि त्यांच्या समोर सतत ठेवून द्यावे. 'कारण तो या लोकांशी तोतऱ्या ओठांनी आणि परक्या भाषेने बोलेल. ज्यांस तो म्हणाला, हेच ते विश्रांतीचे स्थान आहे, ज्याने तुम्ही श्रांतास विश्रांती देऊ शकता; आणि हाच तो ताजेतवानेपणा आहे; तरीही त्यांनी ऐकले नाही. पण परमेश्वराचे वचन त्यांच्याकरिता आज्ञेवर आज्ञा, आज्ञेवर आज्ञा; ओळीवर ओळ, ओळीवर ओळ; येथे थोडे, आणि तेथे थोडे, असे झाले; यासाठी की ते जाऊन मागे पडावेत, मोडले जावेत, फासात अडकावेत, आणि पकडले जावेत.' का?—कारण त्यांच्यापर्यंत आलेल्या परमेश्वराच्या वचनाची त्यांनी दखल घेतली नाही."

"याचा अर्थ असा आहे की ज्यांनी शिक्षण स्वीकारलेले नाही, परंतु स्वतःच्या शहाणपणाला जपून ठेवले आहे, आणि स्वतःच्या कल्पनांनुसार स्वतः कार्य करणे निवडले आहे. प्रभु अशांना ही कसोटी देतो की त्यांनी त्याचा सल्ला मानून त्याच्या मागे जाण्यासाठी आपले स्थान घ्यावे, किंवा नकार द्यावा व स्वतःच्या कल्पनांनुसार करावे; आणि मग प्रभु त्यांना त्या निश्चित परिणामावर सोडून देईल. आपल्या सर्व मार्गांत, देवाच्या सर्व सेवेत, तो आपल्याशी बोलतो, 'मला तुझे हृदय दे.' देवाला नम्र, शिकवण स्वीकारणारा आत्माच हवा आहे. प्रार्थनेला तिचे श्रेष्ठत्व देणारी गोष्ट ही आहे की ती प्रेमळ, आज्ञाधारक हृदयातून निघते."

"देव आपल्या लोकांकडून काही विशिष्ट गोष्टी अपेक्षित करतो; जर ते म्हणतात, मी हे कार्य करण्यासाठी माझे मन देणार नाही, तर प्रभु त्यांना स्वर्गीय ज्ञानाविना त्यांच्या कथित शहाणपणाच्या निर्णयात पुढे जाऊ देतो, जोपर्यंत हे शास्त्रवचन [Isaiah 28:13] पूर्ण होत नाही. तुम्ही असे म्हणू नये, मी माझ्या निर्णयाशी सुसंगत असलेल्या एका विशिष्ट टप्प्यापर्यंत प्रभूच्या मार्गदर्शनाचे अनुसरण करीन, आणि मग आपल्या स्वतःच्या कल्पनांनाच घट्ट धरून राहीन, प्रभूच्या प्रतिमेनुसार घडविले जाण्यास नकार देत. प्रश्न असा विचारला जाऊ द्या, हे प्रभूची इच्छा आहे काय? असे नव्हे, हे — यांचे मत किंवा निर्णय आहे काय?" Testimonies to Ministers, 419.